

# РЕШЕНИЕ

№ 6489

гр. София, 08.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,**  
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7405** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.  
Образувано е по жалба на „Б. И. Е. 99“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя К. В. срещу Решение № ПО-69/01.07.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-06-5075/24.06.2021г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0001736/18.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки е издадено в нарушение на чл. 121, ал.1 от ДОПК . Изтъква, че съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК предварителни обезпечителни мерки могат да бъдат поискани от орган по приходите и наложени от публичния изпълнител единствено в хода на ревизия или при издаване на ревизионен акт. Счита, че никое от обстоятелствата не е налице - нито е налице ревизионен акт, нито ревизия, която да е в ход. Не е в ход ревизия, тъй като ревизията започва с връчване на ЗВР, съгласно чл. 114 от ДОПК. Настоящата ЗВР не е връчена на дружеството към датата на издаване на постановлението. Последното е издадено на преди ревизията да е в ход. След като не е в ход ревизия, не могат да се налагат и предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 от ДОПК. Още повече, че същите са ограничени с изричен срок във времето. Преди да е започнала ревизията органът по приходите не е компетентен да извършва никакви действия присъщи на ревизионното производство. Моли за отмяна на решението и на

наложените обезпечителни мерки.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски по списък.

Ответната страна – директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221521003432-020-001/16.06.2021г. е възложено извършването на ревизия на „Б. И. Е. 99“ – Е.- [населено място] за определяне на задължения по ЗКПО за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г. Самата заповед за възлагане на ревизия липсва в административната преписка, както и доказателства за датата на връчването ѝ на жалбоподателя.

Представено е искане изх. № Р-22221521003432-039-001/18.06.2021г. от органа по приходите В. С., в качеството на ръководител ревизия, с което е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки - запор върху наличните стоки на „Б. И. Е. 99“ – Е., находящи се в [населено място], [улица] банковите сметки на дружеството в три търговски банки. Искането е мотивирано с Постановление рег.№ 1207/26.05.2021г. на Специализираната прокуратура, за водено разследване срещу организирана престъпна група, извършила престъпление по чл.255 и чл.253 от НК. Посочено е, че жалбоподателят е пряко свързан с участниците в престъпната група така, както са очертани в постановлението на СП. Направен е извод, че стоката в склада, стопанисван от дружеството, макар и негова собственост, е с неустановен произход и е придобита чрез недеklarирани приходи в резултат на осъществени продажби, които са укрити. От преглед на наличната информация в ИС Контрол – отчетни регистри по ЗДДС, е установено, че „Б. И. Е. 99“ – Е. е ползвало неправомерно данъчен кредит в размер на 12 179.67 лева, което ще доведе до допълнително определяне на задължения за ДДС и корпоративен данък, който има пряко отношение и относно преобразуването на счетоводния финансов резултат по реда на ЗКПО.

С Постановление с изх. №С210022-023-0001736/18.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на бъдещо публично вземане в предполагаем размер на 107 467.00 лева по ревизионно производство, образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221521003432-020-001/16.06.2021г., по отношение на „Б. И. Е. 99“ – Е., е наложен запор върху декларираните банкови сметки на дружеството в търговски банки Обединена българска банка и Ю. Б. за сумата от 107 467.00 лева, тъй като е прието че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в големи размери.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на „Б. И. Е. 99“ – Е., която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП - С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение № ПО-69/01.07.2021г. на директора на ТД на НАП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално

допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.\_

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

Решението е издадено при противоречие с материалноправните разпоредби по издаването му- отменително основание по чл.146, т.4 от АПК. При проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение съдът следва да прецени дали са били спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Видно от нормата на чл. 114, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. В случая ЗВР№ Р-22221521003432-020-001/16.06.2021г., с която е възложена ревизия на „Б. И. Е. 99“ –

Е. е връчена на представляващия на дружеството на 23.06.2021г. /както се сочи в обжалваното решение/. Следователно към момента на отправяне на мотивираното искане от органа по приходите и на издаване на постановлението на 18.06.2021г. първата предвидена в чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставка не е била налице, а именно - не е било налице валидно започнало ревизионно производство по отношение на „Б. И. Е. 99“ – Е.. Фактически два дни след издаване на заповедта за възлагане на ревизията, без да са извършени никакви процесуални действия, въз основа на които да се установят факти в ревизионното производство е направено искане за предварително обезпечаване на вземанията и е издадено на същата дата постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Отделно от това прави впечатление и драстичното разминаване в размера на предполагаемото публично вземане, посочен в искането и в постановлението – от 12 179.67 лева в постановлението става 107 467 лева. Посоченият в искането и в Постановление с изх. №С210022-023-0001736/18.06.2021г., размер на задълженията не е подкрепен с никакви мотиви, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения, наличните активи и дали техният размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Действително към същото се намират мотиви, които обаче не са конкретизирани, предвид липсата на отбелязване на причините за всяко от необходимите условия за налагане на предварителни обезпечителни мерки поотделно. Дори и да не разполага с възможност в производството по чл. 121, ал.1 от ДОПК публичният изпълнител да проверява размера на задълженията, подлежащи на обезпечение, той следва да следи дали искането, с което е сезиран е мотивирано, каквото е императивното изискване на закона. В случая искането, въз основа на което е издадено процесното постановление изобщо не е мотивирано както по отношение размера на задълженията – посоченият размер е изцяло бланкетен, без да се основава на каквото и да било дори единствено доказателство за започнала проверка на дружеството – жалбоподател по разследване на СП. По същия начин е посочен и размера на обезпеченото задължение в издаденото постановление – нарушение на изискването за форма по чл. 196, ал.1 ,т. 5 от ДОПК, което пречатства не само правото на защита на жалбоподателя, но и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл.121, ал. 3 от ДОПК.

Като не е взел предвид, че обезпечителните мерки са наложени на „Б. И. Е. 99“ – Е. преди по отношение на дружеството да е започнало възложеното със ЗВР № Р-22221521003432-020-001/16.06.2021г. ревизионно производство, директорът на ТД на НАП - С. е издал едно незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, както подлежи на отмяна и постановлението, с която са наложени предварителните обезпечителни мерки.

Допълнителен мотив за незаконосъобразност на решението е факта, че административният орган не е отчетел липсата на данни за спазването на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК при налагането на обезпечителните мерки. Видно от нея, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Наложена обезпечителна мярка в случая е запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на дружеството в две търговски банки. За да пристъпи към налагането на посочената обезпечителна мярка публичният изпълнител е изложил, че няма данни за налични активи, които биха обезпечили

бъдещите задължения на дружеството. Информация за притежаваните ДМА не е изискана от ревизираното лице, не са изискани и обяснения относно констатираната липса. Без извършване на процесуални действия по установяване на тези обстоятелства е направен извод за липса на активи и за възникнало данъчно задължение, който се явява необоснован. След като не са събрани данни за имущественото състояние на ревизираното лице, не е ясно по какъв начин органът по приходите е достигнал до извода, че размерът на активите/имуществото на дружеството е по-малък от размера на предполагаемите задължения. В този смисъл, както при издаване на постановлението, така и при издаване на потвърждаващото го решение неясно е останало обстоятелството дали наложената обезпечителна мярка - запор върху банкови сметки на дружеството е единствено възможната, с оглед реализиране целите на производството по принудително обезпечение, тъй като тя безспорно води до спиране на разплащанията на дружеството, като по този начин затруднява осъществяването на дейността му.

Всичко изложено по-горе води до извод, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на „Б. И. Е. 99“ – Е. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна, както подлежи на отмяна и постановлението, с която са наложени предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи направеното искане от жалбоподателя за присъждане на сторените и доказани по делото съдебно – деловодни разноски в общ размер на 750 лева: за заплатена държавна такса – 50 лева и за адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 700 лева. Размерът на адвокатското възнаграждение е близо до двукратния минимален размер, предвиден в чл. 8 във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. § 2а от ДР на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съдът намира, че не са налице предпоставки за намаляване на адвокатското възнаграждение поради прекомерност.

Така мотивиран, Административен съд – София - град, III отделение - 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-69/01.07.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-06-5075/24.06.2021г. от „Б. И. Е. 99“ – Е.- [населено място], представявано от управителя К. В. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0001736/18.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на „Б. И. Е. 99“ – Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представявано от управителя К. В. сумата от 750 /седемстотин и петдесет/ лева, представляващи съдебни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

